

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Biblioteki Jagiellońskiej 4405, k. 94v–95r

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 37

[37] Si duo mutuo se vulneraverint et ambo querulaverint.

[k. 95r] Si se duo mutuo vulneraverint et ambo coram iudicio comparent et querulose proponant, et querimoniam usque ad iudicium dilata fuerit, qui primo querulatus fuerit, moriatur ab hiis vulneribus, mortuus ad iudicium portetur, et <alter ^a> vulneratus < ^{eciam} ^b> in iudicio comparuerit, et unus, de mortui, agnatus loquatur super vulneratum cum testimonio, quod ipse suum affinem occiderit, et pro eo petat iudicium. Extunc ille petat satisfacionem de iure et ostendat suam innocenciam cum suo testimonio evadendo homicidium. Si hoc, ut iuris est, protestaverit, propior est evadere, quam ille super eum protestare poterit, quia ambo querimoniam coram iudicio inceperunt. Sed suum testimonium sic debet procedere, quod initium illius contencionis fuerit, et non suum. Et si suos testes incontinenti habere non poterit, terminum aquirat vi ebdomadis, tunc facilius potest evadere homicidium metseptimus^c, quam ille ipsum cum testimonio vincere possit. Sin autem ille ipsum monomochaliter allo[l]quitur, extunc ipsum pro suo collo pugnare oportebit.

^a wpisane na razurze przez komentarora; ^b na marginesie ręką komentatora; ^c metvii^{us}

[hasła: zranienie wzajemne, sąd, skarga, odroczenie, krewny po mieczu, poręczenie, gwar, zabezpieczenie, termin, bliższość do dowodu, niewinność, zabójstwo, uwolnienie od skargi, pojedynek sądowy]